

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

Avertissementsprisen pr. Pettillnie
for Inserater paa Forsiden 15 Ore.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Ore
etterfølgende Gange 5 Ore.

Nr. 35

Fredag den 5. Juni 1914

2den Aarg.

Bornholms Laane- & Diskontobank.

Renten paa Indlaansbevis er 4½ pCt. p. a

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1700 Exmpl. og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge-Sandvig, Oisker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred. bliver læst i ethvert Hjem og egner sig derfor bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser, Efter- eller Aftlysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle Postkontorer samt paa Bladets Kontor og koster 50 Ore Kvartaal.

London.

Nogle Indtryk fra Byernes By.

„The way to see London“, sagde Gladstone engang til nogle amerikanske Turister, „is from the top of a bus — the top of a bus, gentlemen“.

Turisten, der gæster London, vil snart lære, at den gamle Statsmand havde Ret. Fra Toppen af en Omnibus ser man virkelig Kæmpebyen og dens myldrende Liv allerbedst. Og saa er det en billig Fornøjelse. En Shilling eller to vekslet i Pengestykker rækker langt paa den Slags Ekspeditioner. Man kan køre i mange Timer for de 2×90 Ore, som de to Shilling repræsenterer. Man kommer ganske vist kun gennem et ringe Faatal af de 10,000 Gader, der tilsammen danner den Myretue i Sten, som hedder London, men man faar set nok til at blive overvældet. Vilde man gæste alle Byens Streets — en gal Amerikaner fik engang den Idé — saa vilde det tage Aar af ens Liv.

Amerikaneren opgav da ogsaa paa Hålvvejen. Han blev nemlig indlagt paa Bedlam, der er Londons St. Hans.

London er ikke en enkelt By. Den er i Virkeligheden mange. Kærnen af den byggedes for et Aartusind siden ved Themsens Bredder, og der var en vældig Udviklingsdrift i denne Kærne. Den sprængte snart sin Skæl og voksede langt ud over de Volde og Mure, der var dens første Værn. Den blev Midtpunktet for Verdenshandelen, og dens Tusinder af Fangarme i Sten inddrog de grønne Marker rundt om den og alle Nabobyerne under dens Herredømme. London bestaar af ikke færre end 500 forskellige Kommuner, som for Resten næsten alle har beholdt deres kommunale Selvstændighed. Den er bleven Byernes By, den vældige, den næsten ufattelige. Den er, som Lord Rosebery har sagt, „the pride and the problem of our race“.

Staar man for første Gang i sit Liv i City's — den ældste Bydel — snævre Gader, maa man bogslave-

lig talt knibe sig i Armen for lige som Jeppe at være sikker paa, at man ikke drømmer. Ude paa Kørebanen glider en ustandselig Strøm af alle Slags Køretøjer. Eller rettere, det er ikke én Strøm, det er to, der bevæger sig i hinanden modsatte Retninger. Det er som to Perlesnorer, der trækkes forbi. Der er baade store og smaa Perler paa dem. De store er de vældige Fragtvogne og Autobus'erne, de smaa Bilerne, Hestekøreløjerne og Cyklerne. Minut efter Minut, Kvarter efter Kvarter, Time efter Time — hele Dagen fra 9—5 — trækker en usynlig Magt i Snorene. Vogn efter Vogn ruller forbi. Bestandig nye. Og bestandig andre Ansigter, der stirrer ud fra dem. Man undres over, at der er saa mange levende Mennesker til paa en enkelt lille Strimmel af Jorden. Man fristes til at tro, at det er de samme, der gaar igen, ligesom Tordenskjolds Soldater, men de evigt vekslende Ansigtudtryk overbeviser een om, at Draaberne i denne stream of faces alle er hinanden ulig. Enhver Afskygning af Kærlighed, af Had, af Tilfredshed, af ildfærdig Travlhed og af sjæleligt Ingenting møder i hver Brøkdæl af et Sekund Tiskuerens Blik. Det varer ikke længe, inden han hører op med at reflektere derover. Hans Hjerne nægter bestemt at opmagasinere flere Enkeltheder. Den forlanger at maatte nøjes med Totalindtrykket.

Og Totalindtrykket — et glimrende Overblik — det faar man, som Gladstone sagde, bedst fra Toppen af en „Bus“, der sejler af Sted med Strømmen. Man lærer at beundre disse Omnibusførere, der snor deres tunge Vogne udenom alle Forhindringer uden nogensinde at kollidere. De Folk kan deres Ting, og de maa have Nerver som Ankertøve.

— Nogen Beskrivelse af London har ikke været Hensigten, da jeg ridsede disse Linier ned. Jeg var for første Gang bleven grebet af „the fulness of life“, der tog mig, da jeg kom ind i Strand, Piccadilly og Fleet Street. Da begreb jeg, hvad det vil sige at være en Draabe Vand i et Verdenshav. De fleste af os har vel en Tilbøjelighed til at bilde os ind, at vi er Verdensakser. En Dukkert i Citys Mylder tør anses for en glimrende Kur herimod.

Asmus Diemer.

Smaragden som Lykkesten.

Smaraden har fra ældgammel Tid gaaet for at være Lykkesten for Maj Maaned, og dette Ry har den bevaret helt ind i vor oplyste Tidsalder. Allerede i det gamle Rom troede man paa dens Tryllekraft. Man var af den Tro, at Smaragden var i Stand

til at opfylde hemmelige Ønsker, bevare den elskedes Kærlighed, beskytte mod Falskhed og Forræderi, samt skabe Rigdom. Paa Grund af alle disse fortræffelige Egenskaber anbragte man Smaragder i Forlovelsesringe. Ogsaa som Lægekraft tilskrev man tidligere Smaragden stor Betydning. Smaragdpulver gjaldt for at være et ufejlbarligt Middel mod Slange- og Skorpionbid. Som Amulet, baaret omkring Halsen, fordrev den slet Lune og Melankoli. Blev Stenen uklar eller fik den en blegere Farve, var det et daarligt Varsel for Bæreren af den. Table man et Smaragdsmykke, var det et Tegn paa en uheldbrede Sygdom, for ikke at sige Døden.

Da Georg den Tredie af England gik til Alteret for at blive kronet, sprang en stor Smaragd af hans Krone. Den ulykkelige Konge mistede i Løbet af sin Regering de amerikanske Kolonier og blev sindsygt paa sine gamle Dage.

Det nye Ben.

Hvorledes gamle Jansen egentlig havde mistet sit ene Ben, var der ingen, der rigtig vidste.

Han var i sin Tid kommet til Fiskerlejet, haltende paa sit Træben, og det eneste man vidste var, han tidligere havde beskæftiget sig med Arbejde, der havde krævet begge hans Bens fulde Brug.

Lidt Penge havde han haft, saa meget, at han havde kunnet købe en lille faldefærdig Hytte og en Robaad. Med sine smaa Fordringer og en forstandig og sparsommelig Hustru havde han slaat sig ganske godt igennem. De levede af Fiskeri og af at leje Robaadene ud til Sommergæsterne, samt ved at give en Haandsrækning, hvor de bedst kunde.

Nu havde de boet i Fiskerlejet i mange Aar. Den faldefærdige Hytte havde maattet vige Pladsen for et pænt lille Hus, omgivet af en lille Have. Robaadene var blevet efterfulgt af flere, og efter at Lejet havde faaet Rang af et ret kendt og søgt Badested, blev Indtægterne slet ikke saa helt smaa.

Jansen lejede Værelser ud, sejlede med Badegæsterne, og havde flere smaa Baade, som han lejede ud til Lystfiskere, samtidig med, at han solgte Madding og undertiden selv fulgte med ud for at passe Aarerne for de fine Herrer.

Til alt dette behøvede han kun et Ben, og han klarede sig godt med sit gamle Træben baade til Lands og til Vands.

En Sommer havde Jansen lejet et Værelse ud til en Bandagist og Instrumentmager. Denne kom i Tanker om, at der maatte være Forretning at gøre med Jansen, naar han blev taget paa den rette Maade.

Han lejede Jansen til at ro ud med sig paa en Dags Fiskeri, og efterhaanden rykkede han frem mod sit Maal.

„Sig mig, hvordan er det gaaet til, at De har mistet Deres Ben, min gode Jansen?“ spurgte han.

„Det er der en Kat der har bidt af!“ sagde Jansen i en meget arrig Tone.

„En Kat! det er da ikke noget at spøge med. Jeg spørger kun, fordi jeg nærer Deltagelse for Dem.“

„Saa“, sagde Jansen ligegyldig. „Jo, det er jo Torsdag idag, og saa er det en Kat, der har bidt det af. Om Fredagen er det blæst af i en Orkan, og om Lørdagen er

det en Græshoppe, der har sparket det af. — Og for Resten mener jeg ikke, at mit Ben kommer fremmede Mennesker ved!“

„Naa, saadan“, sagde Instrumentmageren, „men naar det altsaa ærgrer Dem saa meget, at Folk spørger om det, hvorfor anskaffer De Dem saa ikke et kunstigt Ben, saa der ikke bliver lagt saa meget Mærke til det?“

„Det behøves ikke. Jeg er meget godt tilfreds med mit gamle Træben, og jeg ved heller ikke, hvordan Badegæsterne skulde klare sig, hvis de ikke havde det Ben at tale om, det vilde ligefrem skade Forretningen.“

„Aa, jeg tror ikke, det vilde skade Forretningen, om de havde et godt kunstigt Ben.“

„Jeg er vant til Tarvelighed, og jeg vilde aldrig trives med et fint Ben, nu da jeg har levet hele mit Liv med det gamle.“

„Ja, men tænk, hvilken Nytte De kunde have af det. Et moderne kunstigt Ben er jo saa snildt indrettet, at det er ti Gange bedre end et rigtigt Ben. Folk kunde ligefrem staa sig ved at kappe deres Ben af og anskaffe kunstige, forudsat at de er af første Sort.“

Men Sommeren gik og Instrumentmageren maatte rejse, uden at have faaet overtal Jansen til at bytte Ben.

Da han var kommet hjem, sendte han imidlertid Jansen en Priskurant over kunstige Ben, og fra den Dag havde denne ingen Fred i sin Sjæl mere.

Han begyndte at tale med sin Kone om, at da han nu havde levet tarveligt og sparsommeligt, saa kunde han nok have Lov til at ofre et nyt kunstigt Ben paa sig selv, nu paa sine gamle Dage.

Alle hans Bekendte begyndte at give ham gode Raad, og efterhaanden steg hans Fordringer til det nye Ben. Han skrev efter Priskuranten paa Ben baade til København og Berlin og overalt, hvor han kunde opspørge Instrumentmageradresser.

Dette rygtedes imidlertid til den Instrumentmager, der havde givet Jansen Ideen, og denne rejste sporensrejs ud og hilste paa Jansen og spurgte, om han nu havde bestemt sig for at anskaffe et Ben.

Jansen blev glad ved at komme til at tale med en Fagmand og Diskussionen blev snart meget livlig.

„Jeg vil ha' et Ben, hvor Mekanikeren ikke tager altfor stor Plads, men saadan saa jeg kan ha' Madpose i det, naar jeg skal være ude en hel Dag.“

„Ja, det kan jo let indrettes saadan“, sagde Instrumentmageren beredvilligt. „Vi kan jo lave en Lem paa den indvendige Side af Benet. Men naar jeg ellers skal sige Dem min ærlige Mening, saa synes jeg ikke, det er praktisk. Saadan en Madpakke er jo tung. Og naar man skal have et første Klasse Ben, som skal være til at bevæge let og naturligt, saa synes jeg, det er dumt at fylde det med Mad, som man jo godt kan bære i en Kurv paa Armen, og have liggende i et Rum i Baaden.“

„Ja, det kan De maaske have Ret i“, sagde Jansen eftertænksomt „men sig mig, man kan vel svømme med Benet?“

„Nej, min kære Jansen, det er umuligt.“

„Det manglede bare“, sagde Jansen indigneret, „kommer De her ud til mig og byder mig et Ben, som jeg ikke kan svømme med; jeg,

som tilbringer min meste Tid paa Vandet. De siger, at det kan fungere bedre end et rigtigt Ben, og alligevel siger De lige op i mit aabne Ansigt, at man ikke kan svømme med det!“

Instrumentmageren tog sig i det. „Jo, naar De endelig absolut vil, kan De selvfølgelig godt svømme med det; men De kan da sige Dem selv, at Benet ikke har godt af at komme i Vandet. Husk paa den fine Mekanisme, den kan jo let ruste. Saa hvis De vil være klog, saa maa De hellere lade være med at svømme med Benet.“

Det maatte Jansen indrømme, at det var der Mening i; og da nu det kunstige Ben var blevet en ligefrem fiks Ide hos ham, endte det virkelig med, at han bestilte et kunstigt Ben med alle nymodens Indretninger.

Hele Fiskerlejet imødesaa Benets Ankomst med Spænding, og den Dag det arriverede, samledes alle Bekendte hos Jansen for at se et af de fineste og kostbareste Ben i Verden.

„Hvor skal vi nu hænge det?“ sagde Jansen endelig efter at alt var kigget efter i alle Hjørner og Kanter.

„Hænge det?“ sagde de andre. „Er du tosset, du skal naturligvis tage det paa!“

„Er I fra Forstenden! Tror I virkelig jeg nænner at gaa med saadan et fint kostbart Ben. Nej, det vilde da være dumt. Tænk, hvis jeg gaar hen og drukner! Saa drukner ogsaa det dejlige Ben.“

Nej, Godtfolk! Jeg er glad for mit nye Ben, men jeg vil ikke rende og spolere det. Det skal hænge paa den bedste Plads i min Stue, saa alle og enhver kan beundre Kunstværket.“

Og derved blev det.

P. Welander.

Ny Kampmidler mod Forbrydere.

Nu til Dags, da Øvrigheden har faaet en mægtig Støtte i Videnskaben, er det ikke længere nogen let Sag at være Forbryder. Og dette er sikkert en af de væsentlige Aarsager til de mange fortvivlede Handlinger, der daglig begaaes i de moderne Storstæder.

Husker man, for at nævne et Eksempel, Pariser Automobilroverne, der tilsidst forskansede sig i et Hus, der blev belejret af Militæret. I Fremtiden vil det næppe behøves. Til Pariserpolitiet's Disposition staar nu et Skytekorps, forsynede med Skjolde, og dette affyrer smaa Bomber, der udvikler kvælende Damp, som ingen kan modstaa. Check- og Banknotefalsknerne maa nu ogsaa regne med den engelske Opfindelse „den talende Check eller den talende Banknote“. Det paa-gældende Papirs Rande bliver behandlet paa en saadan Maade, at Checken, naar den bringes til en Fonograf, selv tydeligt udraaber sin Værdi. De fineste paaklistrede Nulle, de mest raffinerede Skrifforfalskninger, er til ingen Nytte. Fonografen er konstrueret selvtalende. En nærmere Beskrivelse vilde være for vidtløftig.

I de amerikanske Storstæder er man for nylig — for at støtte Politiet — gaaet over til at indrette Lyskasterstationer paa Tagene af Kirketaarne og Skyskrabere. Ved Hjælp af disse er det muligt at gøre selv smaa Genstande tydelige

paa en Afstand af 4 eng. Mil. Ved Folkeopløb, Slagsmaal o. l. viser Straalerne Politiet Vejen. Da Stationerne desuden telefonisk staar i Forbindelse med Politivagten, er det til enhver Tid muligt at underrette Øvrigheden om hvilken Retning, Omfang osv., Opløbene har, og at skaffe den Oplysning om den samlede Mængdes Hensigt.

Blomstersprog.

Mit Æbletræ i Brudedragt med Slør af Søl og Silke staar smykket i sin skære Pragt med Kaabe om sin Skulder lagt af Blomst paa tusind Stilke.

Se, Solen tænder med sin Ild Kastaniens Brudfakler og Røgelse, saa sød saa mild, fra Tjørnen staar som Offerild hen under Haslens Rakler.

En Skare Brudepiger smaa omkring i Græsset leger. Hvor stive, strunke de kan staa, hvor pænt de kan i Række gaa, og se, hvor sødt de nejer.

Orkestret stemmer i med Klang af tusind Instrumenter i Vindens Sus, højt over Vang genlyder Fugles Jubelsang og Bryllupsklokker klemter.

En oldægyptisk Guldskat.

—o—

Ved Mundingen af den ægyptiske Flod Favum har Professor Flinders Petrie gjort en vigtig Opdagelse. Ved Afdækningen af en Pyramide fra Aar 300 før Kristus fandt han et Gravkammer, hvor en ægyptisk Prinsesse laa begravet, og sammen med Mumien fandtes en Guldskat af umaadelig Værdi. Der var Diademer af hidtil ukendte oldægyptiske Mønstre, Kæder, Guld- og mange tusinde smaa Guldperler samt en Barberkniv, formet som en gylden Griff. De kostbare Skatte er blevet bragt til Musæet i Kairo.

En anden kendt Ægyptolog, Dr. Georg Steindorff, har ved den østlige Bred af Nilen gjort ligende værdifulde Fund, der dog stammer fra en endnu ældre Periode, nemlig ca. 1900 Aar før Kristus. Dr. Georg Steindorff har med en Arbejdsstyrke paa over 350 Mand foretaget store Udgravninger og fundet Rester af den ældgamle nubiske Kultur, bl. a. en Række Gravkammer, hvor de døde laa med alle deres Smykker og med Ansigterne mod Øst. Samtlige Fund vil nu blive videnskabeligt bearbejdede.

Ukendt Land.

—o—

Trods den nyere Tids mangfoldige Opdagelsesrejser saavel i vor Klodes varme som i dens kolde Egne, er der endnu mægtige Arealer rundt om Jorden, som fremdeles er ganske ukendte.

De sidste Opgivelser i den geografiske Fagpresse lyder paa, at endnu 7 Millioner engelske Kvadratkilometer, eller omtrent en Ottendedel af hele Jorden, venter paa at blive nærmere undersøgt og udforsket, fordi disse Omraader endnu ikke er bleven betraadt af nogen hvid Mands Fod.

Af disse mægtige Landstrækninger falder 300,000 Kvadratkilometer paa Landene om Nordpolen og Sydpolen, medens Resten væsentligst er fordelt mellem Asien og Amerika. Afrika er altsaa ikke længere det fornemste Forskningsomraade; Livingstonøerne og Stanleys og andre betydelige Opdagelsesrejser har for længst afløst største Parten af „det mørke Fastland“'s Hemmeligheder. Derimod knytter der sig ikke ikke ringe Interesse til Udforskningen af et saa gammelt Land som Arabien, især de Arealer, som gaar under Navnet: Ørkenen Dhana, og hvor man antager, at der paa et Omraade af ca. 200,000 Kvadratkilometer findes en eneste grøn Plet eller saa meget som en Draabe Vand, men hvis Naturforhold det alligevel er af stor videnskabelig Interesse at kende.

Til de største sammenhængende ukendte Omraader hører ogsaa den store Ø ny Guinea, hvor man kun kender en Del af Kysterne. Men her er det ikke Ødemarkerne, der afskrækker Forskerne og vanskeliggør deres Fremtrængning, men dels det frygteligt usunde Klima og dels den indfødte vilde Befolkning, som driver den mest fanatiske Jagt efter hvide Mennesker, naar som helst der kommer nogen af dem inden for deres Rækkevidde. Af det tilgrænsende australske Fastland regner man, at omtrent en Fjerdedel er saa godt som ukendt; men det er tyndt befolkede Egne, som næppe rummer mere end et Menneske pr. Kvadratkilometer.

For Amerikas Vedkommende findes de fleste ukendte Landomraader i Peru og Columbia. Gang efter Gang har hvide Mænd søgt at trænge ind i de vældige Urskove i Amazonflodens Kildeegne, men stadig har Ekspeditionerne mødt uovervindelige Vanskeligheder i Skikkelse af Klimatsygdomme, giftigt Kryb og uigennemtrængeligt Vildnis.

Den gode Vilje.

—o—

Der fortælles en gammel Historie om en fattig Kone, som paa sit Dødsleje sendte Bud efter en Sagfører og lod ham opsætte et Testamente, hvorved hun skænkede betydelige Summer til alle sine Slægtninger, nære og fjerne. Sagføreren lagde til Slut Pennen fra sig og spurgte i Forbavelse: „Men, min kære Kone, hvor har De alle disse Penge anbragt?“ „Aah, Gud trøste og hjælpe mig“, sagde Konen, „jeg har nok ingen Penge, men jeg vilde saa gerne vise mine Slægtninge min gode Vilje.“

Mangen Mand har heller ikke andet at rose sig af lige overfor den Familie, der staar samlet om hans Dødsleje, end sin gode Vilje. Men den gode Vilje, som ikke har givet sig Udslag i omsorgsfuld Gerling, er til liden Nytte for Familien.

Det hjælper lidet, at du af og til har vist din gode Vilje ved at fortælle Livsforsikringsagenterne, at du vil tænke over Sagen, og at han kan komme igen en anden Dag. Det hjælper lidet, at du engang har vist din gode Vilje ved at undertegne et Andragende om Livsforsikring, selv om du har understreget denne gode Vilje ved at anmode om, at Policen maa blive paaført Paategning, at den er tegnet til Fordel for din Hustru og dine Børn. Indløser du ikke Policen, har din Familie ingen Gavn af, at du har lagt din gode Vilje for Dagen.

Din Familie staar lige hjælpeløs, selv om din gode Vilje har ført dig saa langt, at du har indløst Policen og betalt Præmie paa den en Tid lang. Har du ikke din Police i Kraft paa det Tidspunkt, da Døden indhenter dig, har det Dokument, der kunde være værd Tusinder af Kroner for din Familie, ikke mere Betydning end en ubeskreven Papirlap.

Den gode Vilje, der fører frem til et Resultat, og som holder ud til Enden, det er den alene, der er nogen Hjælp i. Og det er den Vilje, som dine Efterladte altid med Tak vil mindes.

(Norsk Forsikr.)

Naar skal man plante Jordbær?

I „Haven“ skriver: Jordbærspecialist N. Jørgensen, Faaborg.

Der er en gammel Overlevering, der „gaar igen“ i alle Havebøger, at Jordbærplanter skal plantes midt i August! Jeg har ofte forhandlet dette Spørgsmaal med min Kollega i Gentofte — thi begge martes vi hvert Aar af dette skrækkelige gamle Havebogsspøgelse. Mange Mennesker spørger os — men kun de færreste tror Svaret.

Det er godt nok, at der stadig fremelskes fortrinlige Jordbærarter — for Øjeblikket betales en saadan Sjældenhed i Tyskland med 300 Mark for 3 Planter — det viser sig saaledes ved Gartnerforeningens Forsøg, at enkelte fine og velsmagende

nye Sorter kan give ca. 7000 kg pr. Td. Land — men naar mange Dyrkere griber Sagen fejlagtig an lige fra Begyndelsen, da bliver Resultatet: Ja, det er saamænd Hip som Hap! Gamle og nye Sorter er nok lige — daarlige!

Fra gammel Tid dyrkedes Jordbær i tætte Rækker, blot med saa megen Afstand, at Plukkerne kan gaa der. Ellers kan Jordbærdyrkning sikkert heller ikke betale sig — men den første store Fejl er, at der tages Udløbere til ny Plantning af saadanne Rækker. Jorden bliver jo traadt fast sammen, og der bliver for mange Udløbere paa den snævre Plads, saa de løber i Vejret og kvækker hverandre.

Naar man i gamle Dage — og desværre endnu — holder paa at plante tidlig i August, er det vel nærmest for at redde nogle af Udløberne, før de kvæler hverandre helt — men naar saadanne forkrøblede Planter udplantes, er de i Regelen saa svage de første Aar, at de fleste Haveejere synes, at det Stykke Jord bør udnyttes f. Eks. til — Porrer! Det er den anden Fejl; thi saa er man næsten afskaaren fra at faa Jorden løsnat og holdt ren. Følgen er Masser af Kvikgræs og andet Ukrudt.

Hvem der f. Eks. ønsker 1000 bæredygtige Udløbere til Efteraarsplantning, bør plante om Foraaret tidlig (i April) ca. 100 middefri Jordbærplanter af en eller flere Sorter med 1½ Meters Afstand mellem Rækkerne. Mellemrummene kan godt afbenyttes til Salat, Radiser eller meget tidlige Kartoffler, blot Stykket er rømmet til først i Juli. Saa graves og rives Mellemrummet lige saa omhyggeligt som til Urtebede, og man gør klogt i at brede et tyndt Lag forraadnet Gødning ud over det hele, fordi det dæmper Ukrudt fra at spire og vokse — og Udløberne er svært villige til at slaa Rod i et saadant Lag — ligesom vi andre gerne sætter os ved et Bord med lækre Retter!

Rankerne skyder frem sidst i Juli og først i August. Man leder dem ud paa Bedet, saa de er ligeligt fordelt, og ved den første Bladroset trykkes hver Ranke let ned i den løse Jord. Kan det overkommes, er det udmærket at give en eller flere Overbrusninger efter at Solen er gaet ned.

I et Par Uger skal De slet ikke tænke mere paa Formeringsbedene! Men en skønne Morgen, naar der er falden en mild Regn, gaa da hen og fryd Dem over, hvad der er sket! Man vil se Jorden dækket af talrige unge Planter i den frodige Udviding! Hver Ranke har først ansat en Plante, men fra denne kan skyde to og saa videre i 4—5 Led, blot der er Plads, god Jord og Fugtighed.

Om der nu indtræffer en længere regnfuld Tid i August, da kan man plante med godt Resultat, særlig om man overbruser Formeringsbedet dygtigt og hver enkelt Plante graves op med Klump og føres til Plantestedet i Kurve eller Kasser.

Men er det tørt, saa lad dem staa, hvor de staar! Naar man ved, at de unge Planter — blot de maa faa Lejlighed til det — i Sommerens Løb udvikler Spirerne til næste Aars Blomster, hvorfor da forstyrre dem i dette Arbejde? Udløberne, der har en glubende Appetit, drager ogsaa en Del Næring fra de gamle Planter i den Grad, at Moderplanterne kan dø efter langvarig Tørke, medens Planter, der er befriet fra Rankerne, langt bedre taaler Tørke.

Unyttige Ranker, der ikke skal udvikles til nye Formeringsplanter, maa slet ikke taales i de Rækker, der skal bære; thi de forminsker næste Aars Udbytte med ca. en Tredjedel.

I September, naar de unge Planter naar op i Højde med Moder-rækkerne, og hver af dem kan holde en Klump som en knyttet Haand, da er det Tid at plante, saasnart Vejret er gunstigt (ved For-sædelse rystes Jorden selvfølgelig fral)

I særlig tørre Somre — som i Fjor — maa man endelig afvente en Regntid! Jeg har mange Aars dyrekøbt Erfaring at støtte mig til. Sidste Efteraar tilplantede jeg et stort Stykke først i September — Planterne var udsøgt store, og de blev vandede to Gange; men Resultatet var, at de maatte pløjes om, da Tørken dræbte en Del og svækkede Resten, saa de ikke kunde betale deres Plads.

Jeg foretog midt i Oktober en Plantning af 35,000 Planter, og det viser sig, at disse Planter, der fik Lov at vokse sig store paa Formeringspladserne, staar lige saa godt som mine andre Plantninger sidst i September. Skønt jeg selv sjældent kan blive færdig med Plantning før langt hen i Oktober, foreslaar jeg ikke dette som et Eksempel til Efterfølgelse; men det kan altsaa lade sig gøre. Kan man ikke plante før 1ste Oktober, venter man helst til April.

Køber man Jordbærplanter, maa man paase, at hver eneste Plante har en busket Rod paa mindst 3 Tommers Længde, før de er tjenlige til at plante.

Man spænder en Snor, kaster Jorden op med en Spade (som til Lægning af Kartoffler), overbruser de optagne Planter, saa de ikke tørrer i Luften og blive „stalte“ — griber om Toppen med venstre Haand og holder Planten i passende Højde, saa endelig kun Roden (ikke Hjertet) dækkes af Jorden, der føres hen med højre Haand. Idet man gaar et lille Skridt videre til næste Plantehul, træder man med højre Fodspids (helst med Støvle) ½ Tomme fra Planten og træder jævnt til. Det er nødvendigt! Man hælder bagefter mindst en Øse Vand i det fremkomne Hul, der maa skraane ind imod Planten. Saadan behandlede Planter vil gro allesammen. Dør der en Plante hist og her, kan man være sikker paa, at det skyldes Orm, der har gnavet Hjertet bort. Man kan i Reglen finde Synderen, naar man graver Planten forsigtig op.

Har man anvendt saa megen Omhu paa sine Planter, behøver jeg ikke at bede om at holde dem rene og Jorden løs — thi saa har man faaet Kærlighed til dem! Og da kan man vente sig et Udbytte af ca. ½ kg Bær pr. Plante!

Pinsen.

—o—

Udsigterne for godt Vejr i Pinsen var hele Ugen forud meget mørke. Østenstorm, Kulde og Slud Dag efter Dag indtil Fredag, da det endelig klarede op. Alle Turistinteresseredes Ansigt gjorde ligesaa, der var endnu Haab om, at Pinsen kunde blive god. De fleste Hoteller begyndte at forsyne sig med Mad og Drikke, det de næppe turde forhen.

Lørdagen blev fin, og da de første Pinssegæster ankom hertil Kl. 8½ i et Antal af 670 Personer (det var den af Hr. Colster, Helligdommen, arrangerede Udflygt hertil af „Foreningen af tyske Metalarbejdere“), var der godt Humør over hele Linien. De indkvarteredes i større og mindre Antal i alle Hoteller her samt paa Helligdommen.

Pinsedag Kl. 2½ ankom Express-Liniens Damp „Kong Kristian“ til Hammerhavnen fra Sassnitz med 47 Passagerer og gik videre til Rønne for at begynde sine Pinse-Lystture.

Man mødte her med Synsmænd og Politi, og da der var lidt Smaatterier, som ikke var bragt i Orden efter Besigtigelsen i København, blev Skibet nægtet Afgang, indtil det var

skaffet tilveje, og derved tabtes saa megen Tid, at Skibet maatte gaa direkte til Simrishamn, istedetfor — ifølge Fartplan — at anløbe Hammerhavnen, hvorfor Passagererne til Sverrig maatte vente til næste Gang.

Kl. 7 ankom „Hammershus“ til Allinge med ca. 120 Passagerer, og Kl. 10 kom „Hertha“ til Hammerhavnen med 180, hvoraf c. 60 fulgte med til Rønne.

Kl. 2½ kom „Skandia“ propfuld af Gæster fra Rønne, Kl. 3½ kom „Freia“ til Allinge fra Swinemünde med c. 80 Passagerer, hvortil ogsaa „Hertha“ ankom fra Rønne, for at afvente og tage Metalarbejderne ombord næste Formiddag til København.

— Samtidig med „Skandia“ kom „Kong Kristian“ atter tilbage fra Simrishamn med ca. 50, Størsteparten Københavnere, ikke alle lige glade over Forsinkelsen, der efter Sigende skyldtes dels, at der var uøvede Fyrbødere ombord, som ikke kunde skaffe Dampfok, og dels Vanskeligheder ved at komme fra Bolværket i Simrishamn, da Skibet — der som her — er rigelig langt og dybt-gaaende for Havnene.

Man opgav derfor at sejle videre i Lysttur til Christiansø.

Besøget paa Hotel „Hammershus“ og Ruinerne samt paa „Blanch's Hotel“, hvor „Politikens“ ca. 150 Pinserejserende boede, var aldeles overvældende. Det var hvad man kalder — en stor Dag.

„Metalarbejderne“ filmede oppe i Ruinerne, og det vakte stor Bestyrtelse blandt Tilskuerne, da man tilsidst saa to unge Mennesker komme tilsynes oppe paa Toppen af Manteltårnet, svingende en hvid Fane — alias et Par Badebukser.

At de kom heldigt op, og særlig ned, var vel knap deres egen Skyld, den Slags Dumdristigheder burde ialfald ikke tillades af højere Vedkommende.

Anden Pinsedag var Vejret ikke ganske saa godt som Dagen før, men „Hammershus“ havde dog saa mange Gæster med til Nordlandet og Christiansø, at man allerede i Svanek maatte sige Nej til en Del, ligesaa i Gudhjem, hvorfor man der satte sin Lid til „Kong Kristian“, men den kom bare ikke; den afgik fra Rønne om Morgenen til Hammerhavnen og fortsatte til ud for Stammerhalde, hvor den blev liggende saa længe om Eftermiddagen. At Afgangstiden atter blev overskreden til megen Utilfredshed hos Passagererne.

Fra Simrishamn ankom „Kong Kristian“ ud paa Natten til Allinge Red og landsatte 16 Passagerer i egen Baad, da den ikke var ventet, den skulde efter Fartplanen allerede været kommen og afgaa 9,15 til Rønne.

Fra Allinge afgik Skibet med 40 Passagerer Kl. 9 Tirsdag Form. til Sassnitz, hvorfra den ankom Onsdag Aften til Hammerhavnen med 16 Passagerer.

„Hertha“ afgik Kl. 11 direkte til København med Metalarbejderne, der udskibedes i Motorbaade fra Allinge og Sandvig, meget tilfredse med Opholdet; kun fandt de Spadersreturen fra Helligdommen til Hammershus lidt for anstrængende, ellers alt „ausgezeichnet“.

Takket være de fra mange Sider ihærdige Bestræbelser, fik vi jo vore gamle Bekendte „Breunlich-Dampere“ at se igen, baade ved Hammerhavnen og Allinge, og i Mod-sætning til ifjor blev det derfor alt ialt en god Pinse; man hører kun Tilfredshed over hele Linien.

— Ogsaa Rønne—Allinge Banen havde en „stor Dag“, og vi ere anmodede om at bringe Driftsbestyreren en Tak for den udstviste Velvilje med at sætte Særtog ind Tirsdag Morgen Kl. 4,30 fra Sandvig til Rønne i Forbindelse med Sassnitz-Dampere.

„Expres“ Ruten.

Med stor Forventning imødesaa man Pinsedag, da Bornholms Expres—Linies Expresdamp

„Kong Kristian“ for første Gang skulde vise sig i vore Farvande.

Man havde jo hørt saa mangt og meget for og imod, vel nærmest det sidste, om dette Skib, dets Størrelse, Udstyrelse, Hurtighed, dets Ejer og Ledelse, Reklame o. s. v. Spaadomme i Lighed med „Nordstjernen“, dog ogsaa om dets store Betydning som Banebryder for den daglige Forbindelse København—Simrishamn—Bornholm, og dog

Regnskabsbøger
Protokoller
Skemaer
Kontrabøger
Mejeribøger
Kviteringsbøger
Sygekassebøger
Journaler
Leveringsbøger

Bestil
Deres Tryksager i
Allinge Bogtrykkeri
Telefon 74.

Regninger
Meddelelser
Brevpapir
Konvolutter
Uxelblanketter
Dags-Dato
Fragtbreve
Returgodssedler
Visit- & Takkekort

Vor bekendte fine Kaffe,
The, Chokolade og alle øvrige Kolonialvarer i absolut frisk og sund Tilstand, anbefales til billigste Dagspriser.
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Cement, Tagpap,
Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre, Riste og Rønseluger anbefales til billigste Priser.
Allinge Kolonial- og Produktforretning

Rabat for Kontant
gives paa alle Varer.
Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bangholm Kaalrabi, Fynsk Bortfelder, Gulerodsfrø og Rødbedefrø
i løs Vægt — samt alle Sorter Urtefrø.
„Øster Sundom“ Kaalroe
vokser hurtig, er fastkødet, holdbar og at vælge i Stedet for Gray Stone
Nordlandets Handelshus.

Blaa og kulørte
Dreng-Klædninger
føres i alle Størrelser.
Fikst Smit.
God Forarbejdning af gode Stoffer.
Al Slags Underbeklædning til Born.
NordlandetsHandelshus

Haveredskaber.
Spader, Skovle, River, Skuffejærn.
Stort Udvalg og til billigste Priser.
Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Til Hjemmebagning anbefales:
extra prima groft Rugmel i Sække og Smaavægte. Det allerbedste Bageri Flormel i Sække og Poser.
Aldeles extra tør og sund Brødrug. Vi sælger til allerbilligste Pris.
Nordlandets Handelshus.

Husk vort velassorterede
Trælast-Lager!
Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.
Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Pigge Hegntraad, Glat Hegntraad, Traadvæv til Høsegaarde
sælges i hele Ruller til en meget billig Nettopris i
Nordlandets Handelshus.

Spøg og Alvor.
—
Hustruen: „Naa, hvad sagde Doktoren?“
Manden: „Han sagde, at jeg skulde rejse bort en Tid for at hvile.“
Hustruen: „Viste du ham din Tunge?“
Manden: „Nej, men jeg fortalte ham om din.“
Første April kommer lille Else ind til sin Moder i hendes Boudoir og siger: „Tænk, Mama, der sidder en fremmed Mand ude i Børneværelset og kysser Guvernanten.“
Mama styrter højst opbragt ud: „Jeg skal lære dem,“ men lille Else løber efter: „Aprilsnar, Mama! Det er slet ingen fremmed Mand, det er Papa!“

Kan du huske, at du forærede mig en Kasse Cigarer til Jul?
Ja!
Efterhaanden har jeg foræret dem til mine Venner, saa nu har jeg ikke flere. Cigarer?
Nej, — Venner!
Datteren i Huset til Tjenestepigen: Hør, Marie, man kan virkelig ærgre sig en Gulstot til over Dem.
Pigen: Nej, dertil er Frøkenen sandelig endnu for grøn!

I en lille By i Amerika fandt forleden en Skilsmisseproces Sted. Som Bevis havde Manden medført en Fonograf, i hvilken man kunde høre hans Kones bedste Gardinprædikener. Virkningen var frygtelig. Dommerne hoppede ud gennem Vinduerne og en af Advokaterne besvæmede. Skilsmissen blev enstemmig bevilget.

Hr. Petersen har til Middag Besøg af den rige Arveonkel. Da man just sidder allermost hyggeligt, spørger pludselig den lille Ejnar:
„Er dette Gedebukkesteg?“
Onkelen: „Hvordan kan du dog spørge om det, min lille Ven?“
Lille Ejnar: „Jo, Moder sagde i Morges, at vi skulde have den gamle Gedebuk til Middag idag.“
Tableau.
Fruen: „Maa jeg spørge hvad var det, du hentydede til for, da du sagde, at du idag har udført en Barmhertighedsgerning til Erindring om vor 10-aarige Bryllupsdag.“
Ægtemanden, som er under Tøffelen: „Ja, det var en af mine Kontorister, som bad om Gageforhøjelse, for at han kunde gifte sig, men jeg sagde Nej.“

Paa et Skydsskifte mellem Otta og Domaasi Culdbrandsdalen skulde en Christianadame have Skyds. Hesten, som blev spændt for, havde hele Natten staaet paa et stærkt Foder, og gav mange Lyde fra sig, idet den skulde trave. Damen, der ikke havde læst Naturhistorie siden hun var Barn, spurgte ganske betuttet, hvad der fejlede Hesten.
Den lider af Storhedsvanvid, sagde Skydsgutten.
Storhedsvanvid.
Ja, nu indbilder den sig, at den er Automobil.

Jeg synes ikke du og Lindberg mere er saa gode Venner som før. Skylder han dig Penge?
Næ, men han vilde gerne.
— Aa, saa ka' De tænke Dem, Mad'm Hansen, saa sa'e Mad'm Svendens li'e rent ud, a' je' va' en Sladderkælling.
— Saadan er hun, Mad'm Jensen, saad'n er hun. Je' ska' si'e Dem, hun har ikke spor a' Da'nelse, saa hun plumper altid li'e ud med Sandheden!

Molboerne kan ogsaa handle
Staldforpagter Petersen, Mintofte paa Mols, handlede forleden Hest to Gange, med det Enderesultat, at han fik sin egen Hest, og en Islænder tilbage, 40 blanke Kroner og 1 Td. Kartofler.

I Jagttiden
— Hov, Petersen, vil du ikke med paa Jagt paa Søndag, man oplever altid et eller andet lille Eventyr. Sidst, jeg var ude, mødte jeg en lille Hallojpig, som havde været ude at fugte Talentet lidt; og jeg tog mig af hende, for at komme hjem med en fuld Taske er da ingen Skam for en Jægersmand. — Nej, da jeg sidst var paa Jagt, blev jeg godt skudt, nu skal du høre.

Om Lørdagen gik jeg hen til en Vildthandler og bad ham om at levere mig en Hare til Søndag. — Hald jeg ikke selv skulde skyde noget, vilde jeg ikke komme tomhændet hjem. Men det gik som jeg havde tænkt, jeg skød intet, og jeg maatte altsaa ned til Vildthandleren efter Haren.
Da jeg kommer hjem, siger min Kone: „Den har du givet en ordentlig en paa Planeten; du har jo skudt hele Indmaden ud af den.“
Men det var ikke det værste, for nu opdagede jeg, at Prislisten sad derpaa endnu, og den opdagede hun, og der stod 4 Kr.

„Nej, ved du hvad Henning, sagde min Kone, næste Gang skal jeg nok skyde Vildt hos Vildthandleren; saa kan du skyde Sovs og Kartofler, for der er ingen Prisliste paa.“
Rekrutten: „A' melder Hr. Skærsanten, a' A' har gnavet Huden a' mine Tæer!“
Sergenten: „Velbekomme 64!“

Vi anbefaler et omhyggeligt Bryg af fine Kvaliteter **JAVA KAFFE.**
Extra Sort a 120 Øre anbefales. ?
Rio og Brasil Kaffe har en bitter Smag og sælges ikke fra vor Forretning.
Nordlandets Handelshus.

Bornholms Spare- & Laanekasses
Afdeling i Allinge
Kontortid: 10—12 og 2—4.
Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

P. C. HOLM, Allinge,
anbefaler
Havemøbler, Borde, Stole, Bænke
i smukke, stærke Varer til billige Priser.
Liggestole til Veranda- og Havebrug,
Haveredskaber i stort Udvalg.

Til Grøntfoder anbefaler vi til billigste Priser **Glænsø-Ærter, Vikker, Gul Sennop, Spørgel og Sølv-Boghvede.**
Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Nu er det Foraar,
kom derfor snarest med Deres Billede, som skal indrammes.
Telefon 4. **Andr. Ipsen.**
Atelieret ved Havnen.

Vær sparsommelig og beregnende.
Køb Væerne hos os, thi vi sælger de bedste Varer til den laveste Pris.
Sælg Æggene til os, thi vi betaler den højeste Pris.
Nordlandets Handelshus.

Fællesindkøb af engelske Geværfabriks-Cykler.
Alle Køberne er henrykte over den fine Kvalitet og billige Pris.
Herrecykler 110 Kr. Damecykler 115 Kr.
Bestillinger modtages fremdeles.
Johan C. Koefoed, Allinge.

Ved De
at
Chr. P. Dam,
Allinge, Telf. 96,
har Udsalg fra Nexø Bryggeri af Øl og Sodavand, fabrikeret af det bedste Vand i Landet.
Prøv, og De drikker aldrig andet.

J. B. Larsens Vinhandel.
Stort Lager af prima vellagrede Vine, Likører og Spirituosa.
Allinge.

Ved et heldigt Indkøb
kan jeg sælge et Parti nye **Sommer-Bluseliv fra 1 Kr. Stk. Nye Herreklædninger fra 20 Kr.**
Et stort Parti Plysrester, egnet til Stolebefrak og Lappesko, sorteret efter en Ildebrand, realiseres meget billigt.
Nye **Cykledæk**, opkøbt ved en Fallit-Auktion, sælges fra 1 Kr. 50 Øre Stk.
Iøvrigt anbefales mit righoldige Lager af godt, brugt Tøj til billige Priser.

Marskandiser-Forretningen
ved Havnen.
I. B. Larsen.
Fineste badensisk **Kartoffelmel** 15 Ø.
Fineste dobbelt siget **Sagomel** 15 Ø.
Fineste vasket **Rismel** 17 Ø.
Fine **Tapioe Sagogryn** 20 Ø.
Store **Tapioe Sagogryn** 27 Ø.

Bedste **Havregryn** løs Vægt 18 Ø. og 2 kg a 17 Ø.
Avena Havregryn i plomberede 1/2 og 1/4 kg Pakker
Gyldenhammar Havregryn i 1 kg Pakker 48 Ø.
Bedste danske **Byggryn** fine, mellem, grove 12 Ø.
Fineste Krystal Byggryn 14 Ø.
Kyllingegryn 11 Ø.
Fineste **Børne Semoulegryn**
Mannagryn, Boghvedegryn, Majsflager
Vanille.
1 stor Stang 9 Øre, 1 mindre 7 Ø.

Kyllingegryn
anbefales.
Allinge Kolonial- og Produktforretning
Zinkspande og Zinkballier
billigst i
Allinge Kolonial- & Produktforretning